

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Zuzanou Bystřickou v právní věci žalobce: V. N., nar., e. č., státní příslušnost Gruzie, hlášeného k pobytu, zastoupeného JUDr. Janou Kuřátkovou, advokátkou se sídlem Polní 780/92, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky** se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 26. 5. 2014, č. j. OAM-115/ZA-ZA14-ZA14-2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- IV. Odměna zástupkyně žalobce JUDr. Jany Kuřátkové, advokátky se sídlem Polní 780/92, Brno, se určuje částkou ve výši 16 456 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů do právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Včas podanou žalobou žalobce napadl v záhlaví označené rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný shledal žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany nepřipustnou podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle

§ 25 písm. i) zákona o azylu zastavil. Ve věci se jedná o posouzení třetí žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Zemi původu opustil v srpnu 2008, kdy přiletěl do Prahy a byl držitel českého víza. Následně odjel se svými příbuznými do Rakouska, kde tito příbuzní žijí a podal tam žádost o mezinárodní ochranu. V říjnu téhož roku byl na základě dublinského nařízení předán do České republiky, která byla shledána odpovědnou za posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. V České republice podal první žádost o mezinárodní ochranu v roce 2008, druhou v roce 2011. V řízení nebyl úspěšný

Žalovaný dospěl k názoru, že ve třetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které by nebyly bez jeho zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení. Konstatoval, že žalobce v prvním i druhém řízení jako důvod opuštění vlasti označil skutečnost, že mu tam bylo vyhrožováno v souvislosti se zveřejněním pokusu o manipulaci s volebními listky, v druhé žádosti poukázal na svůj nedobrý zdravotní stav. Pokud se týká odchodu z vlasti, ve své současné třetí žádosti žalobce uvedl stejné důvody, jako v první i druhé žádosti. Pokud se týká zdravotní stavu, uvedl stejné důvody jako v druhé žádosti, a to ischemickou chorobu srdeční, diabetes mellitus druhého typu a s tím související zdravotní komplikace.

II. Obsah žaloby

Žalobce označil rozhodnutí žalovaného za nezákonné. Došlo k porušení § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a § 14 zákona o azylu, neboť žalobce je přesvědčen, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu z humanitárních důvodů. Hlavním důvodem jeho poslední žádosti o udělení mezinárodní ochrany je jeho zdravotní stav, trpí ischemickou chorobou srdeční a diabetem druhého typu. Jeho zdravotní stav se neustále zhoršuje, opakovaně zkolaboval na ulici, což si vyžádalo zásah záchranné služby a hospitalizaci. Jako důsledek diabetu ztratil zrak na levém oku. Od předchozí žádosti došlo k výraznému zhoršení zdravotního stavu. Tvzení žalovaného, že má za prokázané, že jeho zdravotní potíže korespondují s jeho věkem a v základních parametrech se shodují s potížemi, o kterých hovořil ve své předchozí žádosti, považuje žalobce za nedostačující a nezákonné. Je pravdou, že základní parametry onemocnění jsou stejné, došlo však k vývoji onemocnění, komplikace představují nebezpečí pro jeho život.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou. Konstatoval, že z žádné z lékařských zpráv předložených žalobcem nevyplývá, že by žalobce nebyl schopen cestovat, nebo že by vycestování pro něho znamenalo neúměrné ohrožení jeho života nebo zdraví. V předcházejícím řízení byla prokázána dostupnost lékařské péče v Gruzii a nebyl tedy důvod ani s ohledem na v tomto řízení obstarané podklady dospět k jinému závěru. Žalobce navíc dosáhl důchodového věku a má možnost o přiznání starobního důchodu. Existují zde tzv. důchodové balíčky, které se skládají z penze a zdravotního pojištění. V zemi původu žalobce žije celá jeho rodina, a to manželka, děti, bratr, má zde tedy rodinné zázemí, které mu může poskytnout pomoc a oporu.

IV. Repliky žalobce

V replice ze dne 25. 8. 2014 žalobce uvedl, že je pravdou, že v Gruzii žije jeho manželka, děti a bratr, ale manželka se s ním rozvedla a žalobce s ní ani s ostatními nemá již šest let jakýkoliv kontakt, tito se o něho nezajímají, nemá možnost je žádat o pomoc a podporu.

V další replice ze dne 7. 11. 2014, kterou žalobce podal prostřednictvím své advokátky, která mu byla soudem ustanovena na jeho žádost, žalobce doplnil, že názor žalovaného, že je schopen vycestování bez možnosti ohrožení života a zdraví z lékařských zpráv nevyplývá a nemá oporu ve správním spise. Žalobce trpí velmi silnou cukrovkou spojenou s chronickými komplikacemi v podobě ztráty zraku na jedno a částečné ztráty zraku na druhé oko. Trpí také poškozením nervového systému v pokročilé formě a senzomotorickými pohybovými komplikacemi v oblasti rukou a nohou a opakovanými hypoglykemickými kómaty. Žalovaný se dle jeho názoru nedostatečně vypořádal se skutkovým stavem, pokud se týká aktuálního zdravotního stavu žalobce. Vyšel pouze z výčtu druhu onemocnění, nepřihlédl ke zhoršování zdravotního stavu postupem času. Současný vývoj i prognóza onemocnění žalobce je negativní. Správní orgán pochybil, pokud blíže nezjišťoval schopnost žalobce cestovat. V případě nuceného vyhoštění má žalobce silnou obavu ohledně schopnosti letecké dopravy, se kterou jsou spjaty změny tlaku, které mohou u něj vyústit v úplnou slepotu či může dojít k srdeční nebo mozkové příhodě. Rovněž názor žalovaného, že žalobce má v zemi původu zázemí, nemá oporu ve spise, neboť již dříve uváděl, s manželkou je rozvedený a s dětmi se více než šest let neviděl a tito o něho dlouhodobě neprojevují zájem. Dle žalobce gruzínské právo nezná institut vyživovací povinnosti dětí k rodičům. Žalobce v zemi původu neměl hrazeno zdravotní pojištění, proto se domnívá, že lékařská péče je pro něj nedostupná.

Žalovaný se taktéž nezajímal subjektivním pocitem ohrožení žalobce, který je sice dán již od první žádosti, ale z jeho výpovědi je zřejmá narůstající tendence tohoto pocitu.

V. Jednání konané dne 3. 12. 2015

Ve věci proběhlo dne 3. 12. 2015 jednání před Krajským soudem v Brně. Žalobce se k nařízenému jednání nedostavil, jeho advokát soudu sdělil, že žalobce žádá o odročení jednání z důvodu svého nepříznivého zdravotního stavu. Písemnost, ve které byla řádnost o odročení jednání uvedena, zaslal dle vyjádření advokáta před týdnem. Advokát sdělil, že žalobce informoval, že žádost musí obsahovat konkrétní důvody a musí být doložena lékařskou zprávou o zdravotní nezpůsobilosti. Žalobce však žádný doklad o svém zdravotním stavu advokátovi ani soudu nedoručil. Vzhledem k tomu, že soud nehodlal ve věci doplňovat dokazování výslechem žalobce, jednal soud v nepřítomnosti žalobce, jehož práva dostatečným způsobem hájil advokát ustanovený soudem.

Účastníci setrvali na dosavadních stanoviscích k věci a odkázali na dosavadní podání ve věci. V konečném návrhu advokát žalobce zpochybňoval dostupnost a úroveň zdravotní péče v Gruzii, zdůraznil opět zdravotní stav žalobce. Žalovaný konstatoval, že z žádné lékařské zprávy nevyplývalo, že by vycestování žalobce do země původu pro něho znamenalo možnost ohrožení života a zdraví, bylo prokázáno, že v Gruzii je dostupná zdravotní péče.

V. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a v souladu s § 75 s.ř.s., vyšel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při posuzování věci soud především vycházel z listin obsažených ve správním spise a doplnil dokazování listinami o zdravotním stavu žalobce. Žalobce navrhoval doplnění dokazování svým výsledkem. Soud tento výsledek neprovedl, neboť dle jeho názoru by nebyl přínosný. Ve věci bylo především nutno posoudit zdravotní stav žalobce v době rozhodování správního orgánu. Tento byl dostatečně doložen lékařskými zprávami. Subjektivní hledisko žalobce pak bylo zřejmé z žádosti o udělení mezinárodní ochrany

Soud se nejprve zabýval námitkami porušení § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2 a 3§ správního řádu. Uvedené námitky jsou nedůvodné. Žalovaný ve věci posupoval v souladu s veškerými právními předpisy, soud nezjistil, že by nějakým způsobem zasahoval do práv žalobce. Žalovaný opatřil dostatečné podklady a vyšel z podkladů předložených žalobcem, s ohledem na konkrétní okolnosti případu zjistil v dostatečném rozsahu stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.

V žalobě vyslovil žalobce nesouhlas s tím, jak žalovaný hodnotil jeho zdravotní stav a v souvislosti s tím namítal porušení § 14 zákona o azylu, neboť má za to, že splňuje podmínky pro udělení azylu z humanitárních důvodů. Žalobce nijak nerozporoval závěry žalovaného, které se týkaly skutečností tvrzených ohledně jeho odjezdu z Gruzie, situace v Gruzii, dostupnosti zdravotní péče a možnosti přiznání starobní penze. Až v druhé replice, kterou žalobce podal, prostřednictvím ustanovené advokátky u zdejšího soudu dne 11. 11. 2014 žalobce zpochybňoval možnost přípustnosti lékařské péče v Gruzii pro jeho osobu a rovněž správnímu orgánu vytkl, že se nezabýval subjektivním pocitem ohrožení žalobce o jeho bezpečnost, která má vzrůstající tendence. Uvedené námitky však byly uplatněny až po lhůtě k podání žaloby a soud k nim tedy s ohledem na zásadu koncentrace řízení nemůže přihlížet. Podle §71 odst. 2 s.ř.s. je možno žalobu rozšířit o další žalobní body pouze ve lhůtě pro podání žaloby.

Soud se tedy zabýval otázkou zdravotního stavu žalobce. Čerpal při tom z obsahu správního spisu, jehož součástí jsou rovněž rozhodnutí žalovaného, žádosti o udělení mezinárodní ochrany a protokoly o pohovorech se žalobcem z předcházejících řízení.

Soud odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2014, čj. 47 Az 4/2014-32, podle kterého „Uvádí-li žalobce ve druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako důvody odchodu ze země původu a důvody pro udělení mezinárodní ochrany (§ 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) okolnosti, které jsou pouze modifikací okolností, které uváděl již v průběhu prvního azylového řízení, vychází soud při přezkumu napadeného rozhodnutí nejenom z obsahu správního spisu, ale také z rozhodnutí vydaných správním orgánem a soudy v předcházejícím řízení o udělení mezinárodní ochrany.“

Soud konstatuje, že první žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 31. 10. 2008, žalovaný ve věci rozhodl dne 9. 3. 2009 a mezinárodní ochranu žalobci neudělil.

Proti rozhodnutí podal žalobce žalobu, která byla zdejší soudem vedena pod sp. zn. 56 Az 32/2009, a byla zamítnuta rozsudkem ze dne 29. 4. 2010. Podanou kasační stížnost Nejvyšší správní soud odmítl rozhodnutím ze dne 21. 10. 2010, č. j. 4 Azs 31/2010-43. Následnou, druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 11. 1. 2011, jako hlavní důvod pro podání opakované žádosti označil svůj zdravotní stav, trpí diabetem a čeká na operaci srdce. Proto žádá o humanitární azyl. Žalovaný žalobci opět mezinárodní ochranu neudělil, rozhodl rozhodnutím ze dne 21. 11. 2012 č. j. OAM-14/ZA-ZA06-2011. Proti rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 24. 10. 2013 sp. zn. 61 Az 11/2012 zamítl. Podanou kasační stížnost Nejvyšší správní soud odmítl pro nepřijatelnost rozhodnutím ze dne 23. 1. 2014, č. j. 4 Azs 32/2013-22.

Otázkou zdravotního stavu žalobce se soud zabýval především z hlediska, zda žalobce uváděl v současném řízení nové skutečnosti, a zda v době od posouzení předchozí žádosti došlo k nějaké podstatné změně. Jak soud zjistil z listin, které se týkaly druhé žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, kterou podal žalobce dne 11. 1. 2011 a řízení bylo vedeno pod sp. zn. OAM-14/ZA-ZA06-2011, v žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce uvedl, že je nemocný, má diabetes a čeká na operaci srdce. Při pohovoru pak zopakoval, že je diabetik a čeká na operaci srdce, která zatím nemohla proběhnout, protože nemá zdravotní pojištění, má však již předoperační vyšetření. Operaci potřebuje z důvodu ucpání cév ve spojitosti s cukrovkou, s kterou je spojena i postupná ztráta zraku, má zrak snížený o 30 % a měl by postoupit operaci očí, při dalším pohovoru dne 1. 11. 2012 žalobce sdělil, že je potřebuje operaci srdce a cítí se špatně. Má problémy, stále vidí hůř a hůř, inzulín si píchá 2x denně, pravidelně navštěvuje lékaře. Kardiolog mu řekl, že musí prodělat operaci srdce, nemůže dlouho chodit, ujde pouze pár metrů, musí se zastavit a odpočinout si. Dále uvedl, že je v kontaktu s rodiči, bratrem a manželkou. Občas si navzájem telefonují.

Poslední žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 24. 3. 2014, k důvodům opuštění vlasti uvedl stejné důvody jako v předcházejících řízeních, jako důvod proč žádá o udělení mezinárodní ochrany, uvedl, že zde velmi onemocněl, dne 12. 3. 2014 byl v kómatu, má silnou cukrovku a v souvislosti s tím velké problémy se zrakem, prakticky nic nevidí, na levé oko nevidí vůbec, pravé oko je ohroženo slepotou. Na vše má lékařské zprávy. Dále má problémy se srdcem, lékaři ho chtějí operovat, následkem cukrovky má špatnou pohyblivost levé horní končetiny, rovněž špatně chodí. Ke své žádosti doložil žalobce zprávu z diabetologické ordinace ze dne 27. 1. 2014, ze které vyplývá, že se žalobce léčí na diabetes a zvýšený cholesterol. Byl mu navýšen inzulín. Dále žalobce předložil lékařskou zprávu z kardiologické ambulance ze dne 27. 1. 2014, ze které vyplývá, že na posledním kardiologickém vyšetření byl v srpnu 2011, byla mu upravena medikace a byl odeslán na další vyšetření. Ze zprávy o ambulantním vyšetření ze dne 12. 3. 2014, z Fakultní nemocnice Brno, Jihlavská 20 je zřejmé, že byl odvezen RZP z důvodu hypoglykemie, neboť se mu udělalo nevolno. Po infuzi glukózy došlo ke zlepšení zdravotního stavu, který nevyžadoval observaci a žalobce byl téhož dne propuštěn. Dále žalobce předložil lékařskou zprávu z kardiologické ordinace Nemocnice Havířov ze dne 27. 2. 2014, kde byl na kontrole, bylo provedeno EKG a echokardiografie, bylo mu doporučeno objednat se na další vyšetření, přičemž s výsledky se má objednat k další kontrole. Dále předložil žalobce doklady z ambulantního vyšetření na ortopedické ambulanci dne 20. 12. 2013 a 28. 2. 2014, je z nich zřejmé, že žalobce má problémy s horní končetinou, především v dlani ke třetímu a čtvrtému prstu a na předloktí a v zápěstí byly shledány drobné artrotické změny, změny na malých kloubech prstů, žalobce dostal ortézu a medikaci. Dále žalobce předložil kopie průkazu diabetika. Dne 28. 3. 2014 byl žalobce seznámen s podklady rozhodnutí, konstatoval opět, že má špatný zrak, kvůli tomu nemůže číst ani psát, a má problémy s levou rukou. Podle

domluvy mu měli dělat dne 27. 3. 2014 nějaký zákrok na srdci, k čemuž nedošlo, lékař mu sdělil, že je vše v pořádku. Veškeré doklady ohledně svého zdravotního stavu již žalobce předložil, nemá k dispozici nic dalšího.

Soud je toho názoru, že žalovaný s ohledem na tvrzení žalobce ohledně jeho zdravotního stavu, lékařské zprávy, které žalobce předložil s přihlédnutím ke skutkovému stavu, který byl ohledně zdraví žalobce zjištěn v předcházejícím řízení, dospěl ke správnému závěru. Soud podotýká, že žalobce nepředložil ve správním řízení žádné aktuální zprávy ohledně jeho zraku, pokud se týká ischemické choroby srdeční, žalobce byl na vyšetření v srpnu 2011 a potom až v lednu 2014, přičemž ze zprávy je zřejmé, že má jít na další vyšetření a že lékařské zprávy předložené žalobcem nikterak nedokládají, že by oproti předcházejícímu řízení, kde byl rovněž zkoumán zdravotní stav žalobce, došlo k nějaké podstatné změně. Již v minulém řízení bral žalovaný v úvahu, že žalobce se léčí s diagnózou diabetu druhého typu aplikuje si inzulin, má stenokardie a to již po dobu asi pěti let. Odsouhlasil zákrok na oční klinice – laserová kolagulace sítnice u diabetické retinopatie, bylo mu doporučeno vyšetření srdce koronarografií. Vzhledem k uvedeným skutečnostem žalovaný dospěl ke správnému závěru, že zdravotní potíže žalobce se v základních parametrech shodují s potížemi, o kterých žalobce hovořil v žádosti o mezinárodní ochranu a které již byly v předchozím řízení vzaty v úvahu a posouzeny.

Soud dodává, že žalobce v průběhu řízení před soudem předložil další lékařské zprávy, které žalovaný neměl k dispozici, byť pocházejí z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Jedná se o zprávu z diabetologické ambulance ze dne 4. 4. 2014 a 6. 5. 2014, tyto zprávy potvrzují diagnózy žalobce. Dále předložil zprávu ze dne 2. 4. 2014 z retinální poradny, ze které je zřejmé, že žalobce se dostavil z důvodu, že se mu před 10 dny náhle zhoršilo vidění vlevo, mu bylo mu zjištěno krvácení do sklivce, doporučen prozatím konzervativní postup. Ze zprávy není zřejmé, zda se u žalobce jedná o ztrátu zraku. Ani z těchto zpráv tedy není zřejmé, že by zdravotní stav žalobce doznal podstatných změn od předchozího řízení.

Soud při posouzení věci vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, čj. 1 Azs 43/2009-66. „výrazné zhoršení zdravotního stavu, byť související s nemocí již posouzenou v předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ve spojení s dalšími relevantními skutečnostmi a zjištěními (zde nová informace o zemi původu a neaplikovatelnost závěrů učiněných v rozhodnutí o předchozí žádosti) představuje nové skutečnosti a zjištění ve smyslu § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.“

Soud však dospěl k závěru, že v případě žalobce k výraznému zhoršení zdravotního stavu od předchozího řízení nedošlo. Onemocnění žalobce jsou stejná – jedná se o diabetes léčená inzulinem ve spojení s potížemi souvisejícími s diabetem, především onemocnění očí spojené s částečnou ztrátou zraku. Rovněž i v předchozím řízení byly posouzeny další nemoci žalobce, ischemická choroba srdeční a stenokardie. Co se týká potíží se zrakem, již v předchozím řízení žalobce avizoval nutnost operace (operace proběhla, jak soud zjistil ze zprávy, kterou žalobce soudu předložil, dne 14. 11. 2014). Stejně tak v předchozím řízení hovořil o operaci srdce, protože má ucpané cévy (tato operace s vložením stentů proběhla dne 12. 5. 2014). Nelze tedy hovořit o významných změnách oproti předchozímu řízení. Již tenkrát byly plánovány zákroky, ke kterým došlo až po vydání napadeného rozhodnutí. Pouze na dokreslení soud dodává, že dle zprávy z diabetologie ze dne 15. 4. 2015 došlo u žalobce ke zlepšení dlouhodobé kompenzace.

VII. Závěr a náklady řízení

Krajský soud v Brně tedy shledal žalobní námitky nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Žalobci, splňujícím podmínky pro osvobození od placení soudních poplatků, ustanovil soud zástupkyní advokátku. Hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování platí v takovém případě stát, v případě, že je advokát plátcem DPH, zvyšuje se tato částka o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny a náhrad odvést podle zvláštního předpisu (§ 35 odst. 8 s.ř.s.).

Soud přiznal odměnu ustanovené advokátce za 4 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, dvě písemná podání, účast při jednání před soudem) podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) §11 odst. 1 písm. a), d), g), §13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 276/2006 Sb., v platném znění po 3.100,- Kč a 4x režijní paušál dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky po 300,- Kč, což je dohromady 12.400 Kč. Dále DPH ve výši 21 %, neboť advokátka je plátcem DPH, což bylo doloženo fotokopií osvědčení o registraci ze dne 7. 11. 2005 vystaveného Finančním úřadem Brno I, Příkop 25, 604 23 Brno-střed. Celková výše nákladů řízení tedy činí 16 456 Kč. Bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně po právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jany Kuřátkové a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 3. prosince 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová